

Peikon vuosi

HELMIKUU

Lapset tulevat tilaan ja laittavat omat peikkonsa nukkumaan peikon majan eteen

Muistellaan mitä aiemmin on tapahtunut:

Hyvin hiljaa, hyvin hiljaa

nyt kuuluu keijujen äänet

ne tanssivat taas läpi yön laulaen

läpi yön laulaen

Peikon syntymäpaikan ylle putoaa keijupölyä.

KEIJUJEN TAIKAPÖLYSTÄ SYNTYI PEIKKO

IKIVIHREÄN KUUSEN KAINALOSTA KUULUI HENKÄYS HEIKKO

RUUSUN; PIHLAJAN JA TYRNIN MARJAT EIVÄT OLE PEIKKOJEN HERKKUA LAIN

APPELSIINI JA PORKKANA KELPAAVAT TAKKUTUKALLE VAIN

SAMMALTA JA LEHTIÄ ALLE, OKSISTA KATTO PÄÄN PÄÄLLE

PEIKON KOTI ANTAA SUOJAA JOKA SÄÄLLE

PÄÄN, KAULAN JA KÄDET KUN PEITTÄÄ

VOI ULKONA TALVELLA KUPERKEIKKOJA HEITTÄÄ

Metsässä on vielä täysi talvi

LUMIHIUTALELAULU

Lumihiutaleen nään pehmeän, lumihiutaleen noin hengeän

lumihiutaleen lento, on niin kaunis ja hento, lumihiutaleen nään pehmeän

Peikko tulee ulos pesästään ja ihmettelee mitä oikein voisi tehdä. Kuka ryhtyisi hänelle leikkikaveriksi?

Ai jai jai, kastutaan, siiliäiti juoksee. Lapsiaan sukkelaan vie se kuusen luokse

Siili tulee paikalle. Peikko kyselee mahtaisiko peikko ryhtyä sen ystäväksi ja mitähän kivaa he yhdessä keksisivät tehdä. Ystävykset päättävät heitellä lumipalloja pitkällemutta peikko parka on niin innoissaan, että heittää lumipallon siilin päälle eikä pyydä anteeksi. Siili lähtee itkien kotiin ja peikko jää ihmettelemään, että mihinkäs se kaveri oikein meni.

Jänis istui maassa torkkuen, torkkuen, mikä sul on jänönen, kun et enään hyppele

hyppää pois, hyppää pois, hyppää pois

Jänis tulee paikalle. Peikko kyselee mahtaisiko jänis ryhtyä sen ystäväksi ja mitähän kivaa he yhdessä keksisivät tehdä. Ystävykset päättävät alkaa lumipainia mutta peikko parka on niin innoissaan, että kaataa jäniksen maahan eikä pyydä anteeksi. Jänis lähtee itkien kotiin ja peikko jää ihmettelemään, että mihinkäs se kaveri oikein meni.

Kas kuusen latvassa oksien alla on pesä pienoinen oravalla

sen poikaset siinä ne leikkiä lyö ja pikku hampahin siementä syö

On siinä vehreä, vilpoinen katto ja naavoista lämpöinen lattiamatto

ja pikkuruikkuiset ikkunat ja vuoteena sammalet vihannat

Orava tulee paikalle. Peikko kyselee mahtaisiko orava ryhtyä sen ystäväksi ja mitähän kivaa he yhdessä keksisivät tehdä. Ystävykset päättävät alkaa tehdä lumiukkoa mutta peikko parka on niin innoissaan, että heittää oravan päälle lunta eikä pyydä anteeksi. Orava lähtee itkien kotiin ja peikko jää ihmettelemään, että mihinkäs se kaveri oikein meni.

Peikko ihmettelee, että mitä oikein tapahtui. Miksi kukaan ei leiki hänen kanssaan. paikalle lennähtää metsän viisain eläin, nimittäin pöllö. Pöllö kertoo peikolle mikä meni vikaan. Ei ystäviä voi kohdella niin, että leikin melskeessä vahingoittaa toista eikä edes pyydä anteeksi. Pöllö neuvoo peikkoa pyytämään ystäviltään anteeksi ja keksiä yhdessä jotain mukavaa puuhaa, johon kaikki voivat osallistua. Peikko tekee juuri niin. Yhdessä ne halaavat toisiaan ja laulavat ystävyiden laulun.

Etkö ymmärrä, mitä sulle lausuin, kerran vielä mä kuiskata sen voin

että sullekin, uudet leikkini näytän, siihen vielä mä lisäsin, että sinusta välitän

siihen vielä mä lisäsin, että sinusta välitän.

Runo: Ei kavereiden kanssa leikit luista

    Jos ei höpöjä tehtyänteeksi pyytää muista

Peikkolaulu:

Tässäpä syntyi peikko tinttan tanttan talla lei, tässäpä syntyi peikko, tässäpä syntyi peikko

Peikko se tahtoo ruokaa tinttan tanttan talla lei, marjoja tänne tuokaa, marjoja tänne tuokaa

Peikko se tahtoo nukkua tinttan tanttan talla lei, oman kodin lämmössä, oman kodin lämmössä

Peikko se tahtoo vaatteita tinttan tanttan talla lei, voi ulkona talvella leikkiä, voi ulkona talvella leikkiä

Peikko se tahtoo leikkiä tinttan tanttan talla lei, ystävien seurassa, ystävien seurassa

Piiriin ja jatketaan peikkolaulua lasten keksimillä asioilla, mitä peikko tahtoo

Lapset ottavat omat peikkonsa syliinsä viimeiseen lauluun.

Tuokio päättyy Peikkoäidin kehtolauluun, jolloin lapset makaavat lattialla `nukkumassa` ja aikuiset silittelevät heitä laulun ajan.